

שְׁקֵט שְׁקֵט הַלַּיְלָה, הַמְרַחֵב רוּגְעַ,
מְנוּחָה לְגוּף, גַּם הַיְמָרָה שׁוֹתֶקֶת.
זָמַר אֲמָהוּת רְחוּק, כָּטַל שׁוֹקֵעַ
אֶל הָעֲרִיסוֹת, שֶׁם תִּקְוָתוֹן צוֹחֶקֶת.
שְׁקֵט שְׁקֵט הַלַּיְלָה, וְאוֹר הַלֵּב נוֹגֵת.

ג'ון לונג ומוריס סקוט: הו, איזו מלחמה יפה

שיר המחאה הסאטירי הבריטי, "הו, איזו מלחמה יפה" נכתב והולחן ב־1917 על ידי ג'ון לונג ומוריס סקוט. נראה ששירי התרוננות הלוחמים וביזויים המטומטם של חיילי האויב, שנכתבו במהלך המלחמה (כדוגמת "דחוף לתרמיל את הצרות") הניעו את כותביו. הם היו מודעים למחירה הנורא של מלחמת החפירות. השיר הושר לראשונה ב־1918.

מִיִּם עַד לְמִתְנִיָּה,
הַבִּץ כָּל יוֹם מַעֲמִיק.
מוֹל מָה שְׁפוּלָטוֹת שְׁפִתֶיהָ, –
גַּם הַסָּמֶל מְסַמֵּיק.
מִי לֹא מִתְגַּיֵּס? מִדּוֹעַ?
לָנוּ זֶה לֹא בְּרוּר.
מְסַכְּנִים אֲזָרְחִים בְּבֵית,
שְׁיוֹשְׁבִים מְסַבֵּיב לְתַנּוּר!

הו, איזו מלחמה יפה!
מי לא ירצה להיות חייל?
סתם משלמים לנו בכלל...
שמענו תרועת השכמה,
ישנים כמו עופרת כבדה,
אך נקום רק אם הסמל
יגיש לנו ת'אכל למהטה.

הו, איזו מלחמה יפה!
מה עוד צריך עם נקניק וביצים,
יש רבת תפוחים ורבת שזיפים.
שלשות! 'מד דם!

בוא ונלגם
את הכסף היום.

הו, איזו מלחמה יפה!

בוא למטבח, תריח,
כן, התבשיל נפלא.
ומי יגיד שהקולונל
קבל צלחת יותר גדולה?
מי מתלונן הבקר?
אף אחד פה לא בוכה.
מה כבר יקרה
אם בספל התה
איזה רבע בצל ישחה?

הו, איזו מלחמה יפה!
מי לא ירצה להיות חיל?
סתם משלמים לנו בכלל...
שמענוו תרועת השכמה,
ישנים כמו עופרת כבדה,
אך נקום רק אם הסמל
יגיש לנו ת'אכל למטה.

הו, איזו מלחמה יפה!
מה עוד צריך עם נקניק וביצים,
יש רבת תפוחים ורבת שזיפים.
שלשות! 'מד דם!

בוא ונלגם
את הכסף היום.

הו, איזו מלחמה יפה!